

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **C. J.**,

skazanego z art. 190a § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2026 r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania kasacyjnego zakończonego

postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2026 r., sygn. III KK 73/26

oddalającym kasację jako oczywiście bezzasadną,

na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

oraz art. 547 § 1 i art. 639 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. wniosek pozostawić bez rozpoznania;

2. kosztami postępowania o wznowienie obciążyć skazanego

C. J.

UZASADNIENIE

W dniu 8 czerwca 2026 r. (prezentata) do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego C. J. z dnia 29 maja 2026 r. zatytułowane „wniosek”, w którym skazany zwrócił się z prośbą o „wyznaczenie adwokata z urzędu celem wniesienia skargi nadzwyczajnej od wyroku o sygn. akt III 73/26”. Wniosek ten został zarejestrowany w repertorium „KO” jako „wniosek o wznowienie postępowania wraz z wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu”. Skazany wystąpił z wnioskiem o

wyznaczenie obrońcy z urzędu celem „wniesienia skargi nadzwyczajnej od wyroku o sygn. akt III 73/26”, co zostało zinterpretowane jako "wniosek o wznowienie postępowania (wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu)". Z uwagi na fakt, iż wniosek skazanego traktuje o postępowaniu kasacyjnym (III KK 73/26), Sąd Najwyższy przyjął, że jest to wniosek o wznowienie postępowania kasacyjnego wraz z wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu i wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia wydanego w sprawie III KK 73/26 (art. 532 § 1 k.p.k.).

Wniosek o wznowienie postępowania kasacyjnego skazanego C. J. należało jednak pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalny z mocy ustawy.

Wniosek o wznowienie postępowania kasacyjnego skazanego C. J. należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalny z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 540 § 1 k.p.k. wznowić można wyłącznie postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem. W postępowaniu, którego dotyczy przedmiotowy wniosek, postanowienie o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w rozumieniu art. 544 § 2 k.p.k. w zw. z art. 540 § 1 in princ. k.p.k. W takim bowiem układzie procesowym nie dochodzi do naruszenia prawomocności orzeczenia, które zostało kasacją zaskarżone. Wznowienie postępowania, dopuszczalne w świetle w art. 544 § 2 k.p.k., dotyczy tylko takiego postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Najwyższego, które co do meritum zakończyło się przed Sądem Najwyższym. Takim orzeczeniem nie jest postanowienie Sądu Najwyższego oddalające kasację (por. postanowienia SN: z 25 listopada 2010 r., V KO 87/10, OSNwSK 2010/1/2369, LEX nr 844186; z 5 lipca 2007 r., V KO 15/07, OSNwSK 2007/1/1564, LEX nr 460027; z 12 kwietnia 2001 r., III KO 53/99, OSNKW 2001, z. 7-8, poz. 87; z 27 czerwca 2001 r., III KO 115/00, OSNKW 2001, z. 9-10, poz. 83, z dnia 5 lipca 2007 r., V KO 15/07, R-OSNKW 2007, poz. 1564). Wobec powyższego, niezależnie od podstawy wznowienia, postanowienie Sądu Najwyższego o oddaleniu kasacji, nie podlega procedurze wznowieniowej. Dlatego podnoszone przez skazanego argumenty, również w kolejnym piśmie z dnia 7 czerwca 2026 r. (*k. 8 akt SN*), odnośnie do podstawy wznowienia z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., nie mogły zostać uwzględnione. Marginesowo jedynie zauważyć należy, że mogłyby one stanowić przedmiot zarzutu wznowieniowego w stosunku do wyroku Sądu Okręgowego w

Szczecinie z dnia 14 lipca 2025 r., sygn. IV Ka 427/25, jednak wniosek o wznowienie ww. postępowania powinien zostać złożony do właściwego Sądu Apelacyjnego.

W tej sytuacji — w świetle jednoznacznej treści dyspozycji art. 540 § 1 k.p.k. — wniosek o wznowienie postępowania kasacyjnego zakończony wydaniem przez Sąd Najwyższy w dniu 22 kwietnia 2026 r. postanowienia o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej, nie mógł zostać rozpoznany jako niedopuszczalny, co, w efekcie, musiało skutkować jego pozostawieniem bez rozpoznania w oparciu o przepisy art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w części dyspozytywnej (*pkt 1*), obciążając jednocześnie — na zasadzie art. 639 k.p.k. — kosztami postępowania o wznowienie skazanego (*pkt 2*).

Treść postanowienia czyniła zbędnym wypowiedanie się w przedmiocie postulowanego przez skazanego wyznaczenia obrońcy z urzędu oraz wstrzymania wykonania orzeczenia wydanego w sprawie (art. 532 § 1 k.p.k.).

[J.J.]

[a.ł.]